

Beszámoló

Erasmus+ Közoktatási dolgozók mobilitása
2014 – 2016

Helyszín: Írország, Cork, Cork English World
Időpont: 2015. október 05-16.

Az Erasmus+ mobilitási programnak köszönhetően egy 2 hetes továbbképzésen vehettem részt a corki Cork English World nemzetközi nyelviskolában. Én magam választottam ki ezt az iskolát és a kurzust. Több helyről gyűjtöttem információkat, megkérdeztem kollégáimat – akik már jártak Írországból –, és tudatosan kerestem a számomra legmegfelelőbb helyet. Külön kihívás volt számomra az utazás megszervezése, mivel én most először utaztam teljesen egyedül úgy, hogy a kint tartózkodásom minden apró részletét magamnak kellett megszerveznem – beleértve az iskolai kurzusválasztást, az utazás közbeni átszállásokat, transzfert, szállást, étkezést. Nagy erőt merítettem abból, hogy minden tökéletesen jól működött. Ez köszönhető annak is, hogy angol nyelvtanárként nem volt gondom a kommunikációval. Legközelebb már nagyobb határozottsággal fogok hozzáállni a szervezéshez, ha lesz ilyen lehetőségem.

Nagyon sok jót hallottam az ír oktatásról, így kíváncsian vártam az első órákat. Az első napon egy igen komoly felmérésen estem át. Tesztelték nyelvtani tudásomat, íráskészségemet, és bizottság előtti szóbeli tudásomról is számot kellett adnom. Így lettem egy 6 fős nemzetközi csapat tagja.

Az oktatás délelőttönként 4 x 45 percre tartott, másfél órás blokkokra bontva. Erősen interaktív, munkára ösztönző légkör vett körül. Minden készség fejlesztési lehetőségeinek megismerésére sor került: változatos, ösztönző, színes, kreatív feladattípusokat ismerhettünk meg. Olyan feladatokat volt alkalmam felfedezni, amit még soha életemben nem alkalmaztam – gondolok itt például egy-egy újságcikk megfogalmazására egy bulvárlap, vagy adott esetben egy politikailag korrekt lap számára.

Délutánonként ingyenes, másfél órás beszédgyakorlat órát kínált az iskola az érdeklődőknek. Ennek érdekessége az volt, hogy nem a délelőtti tanárnő tartotta, hanem minden nap más. A tanulócsoporthoz tartozó is naponta változott annak függvényében, hogy kinek milyen programja volt délutánra. Így számtalan különböző nemzetiségű emberrel ismerkedtem meg. Érdekes volt hallani és észrevenni az azonos nemzetiségűek típushibáit az angol nyelv használatában. Ezeket a délutáni foglalkozásokon egy-egy témakört jártunk körbe, amit mindig egy „speech „ előzött meg. A témát mindig kiadták előző nap feldolgozásra, és egyvalaki másnap előadta az általa megírt bevezetőt a csoportnak.

Nagyon tetszett továbbá, hogy az iskola szabályzata az épületen belül kötelezővé tette az angol nyelv használatát, amit mindenki be is tartott.—Ezt a módszert bevezetem a magasabb évfolyamos diákjaim számára is, mert elképesztő bátorságra és magabiztosságra nevel, ha megértik és elfogadják egymás hibás mondatait, hiszen régóta vallom, hogy a nyelvtanulás és nyelvtanítás kommunikatív dolog, sokkal fontosabb bátran beszélni még ha hibázunk is, mintha nyelvtanilag korrekten egy-egy mondat megfogalmazására vagyunk képesek csupán.

Hazaérkezésem után élményeimet megosztottam kollégáimmal. Beszámoltam a tanult, új módszerekről. Munkaközösségi értekezleten elmondtam élményeimet, és kisebb csoportokban számos alkalommal beszéltünk az átélt dolgokról és tanultakról. Iskolánk honlapján is megjelent a beszámoló, ennek olvasása után gyakran kerestek fel kollégák kérdésekkel.

Nem egy olyan feladatot, játékot hoztam haza, amit azóta is alkalmazok a tanórákon. Megfigyeltem mennyivel másabb egy felnőtt korosztályos csoportban tanítani, mint egy középiskolásban. Ez számomra kifejezetten hasznos volt, hiszen hazaérkezésem után kezdtem el egy iskolán belül működő angol nyelvtanfolyamot tartani kollégák részére, így a Corkban ellesett technikák kifejezetten hasznosnak bizonyultak.

Félig-meddig sikerült annak megvalósítása is, hogy az angol nyelvet használjuk nemcsak tanórán, hanem szünetekben is. Jelenleg két olyan tanulócsoporthoz tartozom, akik bárhol és bármikor meglátnak a folyosón, angolul szólnak hozzám. A többieket egyelőre csak bátorítom erre, hiszem vallom, hogy minél több helyen, minél többször értetjük meg magunkat, annál biztosabb úton haladunk afelé, hogy bátran és magabiztosan használjunk egy nyelvet arra, amire való – vagyis a kommunikációra.

A kurzuson sokat tanultam, mélyítettem tudásomat, és számos olyan módszertani fogást lestem el, amit a mindennapi munkám során használni tudok majd.

Ha tehetném, minden évben részt vennék egy legalább egy hetes ehhez hasonló képzésen, mert feltölt, energizál, és újult erővel látok neki a munkámnak.

Köszönöm a projekt koordinátorainak – Ocsenás Eleonórának, Weiner Andrásnak és Szabó Gábornak – a rengeteg segítséget amit a szervezés során kaptam Tőlük, és a lehetőséget, hogy részem lehetett ebben az életre szóló élményben.

Köszönöm!

Kissné Györki Orsolya